

σχόλ. Τὸ βῶλον. ] ἡ βῶλος ὑποκορευμαῖς. ἐν ὅσῳ δὲ ἄλκει ἐκ τῆς ἐργίας, ἐπέσει κατ' αὐτὴν μικρὸς λίθος. Οροφίας. ] ἀντὶ τῆς εἰπέειν μῦθ' οροφίας. λέγονται μῦθ' οροφίας ἔσθ' οφείδεις, οἱ αὖτε ὀροφίας ἀχροντες καὶ ταύτας κατὰ τρώοντες. Σπρεθὸς ἀτὴρ γίνεταί. ] ἐπειδὴ ἡ ἀναπνοὴ ἃ ὁ γέρον, ταῦτά φησιν οὐκίτης.

CHRIST. Οροφίας] Quia mures & serpentes dicuntur οροφίαι vel trabales quia nidulantur in trabium fastigijs, & eas rodere solent. σπρεθὸς ἀτὴρ] Attractus ἐστὲν superiorē fenex, exultim ceciderat. propterea ait Verna, senem factum esse Passerem & velut euolasse, & voce abigenti passeris, ait *Gu Gu*, Nam sic aves solent *Gu Gu* dicunt.

Σχολία Σοῦ (βῦ).] Δποβῶσι τὸν γέροντα ὡς σπρεθόν. ὡς εἰώθαμεν τὰ ὄρνεα βῶειν.

BISSETVS. Ἀλλως. βῦ, βῦ, φωναί, αἶς τὰ ὄρνεα Δποβῶειν εἰώθαμεν. ἴσως δὲ ἐκ δωμαῶσι τὰ σέυα. καὶ ἐν πῶ πλινθωτικῶ βῦσθε. βῦ τῶινω δὴλοῖ τὰ σέυα, καὶ μεθ' ὀρμῆς ὀρμῶ, εἴτε ἀπελθε. Αἰχὺλος ἐν Ἐπὶ ὀπὶ Θήσας, Ὀρμᾶσθε πάντες, βῦσθε σὺ πάντευχία. ὁ ἡ νοῦς ὄστ' ὁ οὐκίτης τὸν γέροντα Δποβῶει, καὶ τῆς φυγῆς Δποσπρέθει, ἔ φεύγειν κωλύει, τὸ οὖν βῦ, σημαίνει ἀφίστασθαι τὸ τοιαύτης πλίσσεως, ἔ πλίσσεως φυγῆς. μὴ φεύγε, ἀλλ' ἐν τῇ ἡμῶν φυλακῇ μένει, ἔ Δπο φυγῆς ἀπέχε. καὶ ἐν τῷ τῶ δρᾶματι κάτω ὁ ποιητὴς λέγει, Οὐχὶ βῦσθ' ἐς κέρακας, καὶ ἀπιτε, παῖε τῷ ξύλῳ.

Σχολία. Σικιώνω. ] Φιλόχορος ὅτι ἰσάρχε φησιν, πρὸ ἰνναυτῆ Βρασιδαν Δποσπῆσαι Σικιωνεῖς τῆς Ἀθλάσων. Ἀθλάσας δὲ φασὶν ληϊρεῖς πρότερον πέμφαντας, Σικιώνω περὶ χίμαι. ὕσπερον ἢ μαθόντας Δποσπῶσαι αἰτῆ, Δποσπῆσαι σπᾶτόν ἔ πολιορμῆσαι καὶ Δποσπῆσαι αἰθῆς ὡς τὸ πρότερον. ἐστὶ ἢ χαλεπὸν Θράκης πολέμιον Ἀθλάσας. ἡ ἐφῆρσεν ὀπηνεῖς. ἡ πολιορμῆσαι αἰθῆς ἀπετείχισαν. Ἀντὶ τῷ ἀντὶ τῆ πατρὸς τέτου, ἵνα ἢ ὁ οὐκίτης λέγων αὐτῷ πατρὸς τῆ Βδελυκλέωνος. Ὁβν σίλω. ] ὅτι σημαίνει τὸ ἰλάχισον. Καλλίστρατος ἢ, νομισματικὸν τι ἐλάχισον. Ἀλλ' ὡ πόνηροι] πρὸς τὰς οὐκίτας τὸ, ὡ πόνηροι. Παρακαλοῦντες τουτοῖ. ] ἀντὶ τῆ ἐγκαλοῦντες, ἐχ ὡς ἐν τῇ σπηθεῖα ὀπὶ τῆ ἀξιοῦ. τῆ το δὲ φησιν εὐκάρως βουλομένης τῶ εἰσόδον τοῦ χοροῦ ποιῆσαι. ἐκ γὰρ φιλοδικῶν ἀνδρῶν σῶσεσκεν.

B. BISSETVS. Μινυεῖζοντες] μινυόν, τὸ μικρόν. μινυεῖζον, τὸ ὑπερμικρὸν κλαίειν. καὶ ἢ μινυεῖζοντες ἀντὶ τοῦ ἀδοντες λαμβάνεταί κατὰ χρῆσιμώτερον. ἀλλὰ ταύτη τῇ λέξει ἴσως τῶ τῆ γερόντων ἀσθενεστέραν, καὶ οἰνεῖ ἐρῶντικῶ φωνῶν σημαίνει.

Τὸ τῆς γερόντων ἐστ' ὁμοιον σφηκιᾶ. Ἐχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύθ' ὀξύτατον. ὡ κεντούσι. καὶ κενεχροντες Πηδῶσι. καὶ βάλλουσιν ὡσπερ φέφαλοι. Οἱ. Μὴ φρονησῆς. ἐὰν ἐγὼ λίθος ἔχω. Πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν ἔχουσιν δῶ.

Σχολία. Ὀμοιον σφηκιᾶ. ] ἀντὶ τῆ σφηκιᾶ εἰς εἰσὶ καὶ κεντροῦ εἰς ἐν χήματι γὰρ σφηκιᾶν εἰσάγονται. ἐκ τῆς ὀσφύθ'. ] ὅτι ἐν χήματι σφηκιᾶν εἰσάγει τὸν χορὸν. παραβάλλοντα ἐκ τῆ ὀσφύθ' κέντρον τι ὀξύτατον. πεποιτικὸς δὲ τῆ το δῆ τὸ τὰς γέροντας καὶ τὰς δικαστὰς ὀξύχολος ἐστὶ καὶ δὴ κεν σφηκιᾶν τιτρώσκων τοῖς λόγοις.

CHRIST. Αρχαιομελισιδωνοφρωιχηράτα] Verbū cōpositū ex quinque vocibus senariū integrū efficiēs, quo antiqua & amabilia, Sidoniaque carmina Phrynichi laudat qui Tragicus poeta fuit, fabulā inque Phænissarū nomine docuit, vbi Sido-

CHRIST. Σικιώνω] Sciona vrbs in Thracia est ἐ quinque illis quæ Pallenes sunt, vbi capto Ilio Achiui cōfedere cūm naues cremassēt (quod etiam fecerunt teste Plutarcho, cūm vento delata essent in Italiā circa Thybrim) Troades captiue, vt memorat Stephanus. Eam vrbe muniuerant magno imposto præsidio Athenienses & magna cura custodiebant, sed belli Peloponnesiaci tempore, defectionem fecerunt Scionæi ad Brasidam ducem Lacedæmonium, qui tandē in eo bello dimicans cū Cleone interfectus est, mutua occisione, vt in Irena fabula docuit Aristophanes. Scribit Philochorus Scioneam defectionē contigisse temporibus Isarchi, quibus vt opinor, duces fuerunt Hippocrates & Demosthenes. Historiā de Scione habes sub finem lib. 4. Thucydida, præter quæ apud Melam reperies, de vrbs vetustate. Ὁβν σίλω] Minutū nummi genus vult esse Callistratus σίλω. Apud Sudam est πιλῶτον puta lanæ titiutilitium vel floccum minusculum, latinē possumus efferre, ne floccum quidem vel potius ciccū, nam σίδιον est κόκος ροῖας, imō & σίδιον si Hesyhij codices nō sunt mendosi. Ἀλλ' ὡ πόνηρ ἤξασ] Scholiastes Græcus accipit pro ὡ πονηροῖ vt seruos suos alloquatur Bdeicyeon. Sed legendū esset integrē, ὡ πονηροῖ ἤξασιν vt collisio fieret τῶ οἱ diphthōgi & τῆ η. Nam vt alteratrum elidatur, non puto ferri posse, & ne ad hoc cogamur melius puto, in singulari ὡ πονηρ pro ὡ πονηρῆ vt paulo post ait. Παρακαλοῦντες] Pro ἐγκαλοῦντες dictum. Est autē hæc Parasceue ad chori ingressum quem cōponit ex senibus litigium amantibus & iudiciorum forique triconibus sub vesparum persona.

Σχολία. Αρχαιομελισιδωνοφρωιχηράτα. ] ὡ τῆ τὸ μέλι ὅπερ ἔστιν ἡ τῶ μέλι ἔ τῶ Σιδῶνα καὶ τῆ Φρωιχον. ἔ τὰ ἔρατὰ ἐμίξεν. ὡ ἀρχαῖα μέλι Φρωιχον ἔρατὰ καὶ ἡ δ' ἔα. κατὰ περὶ μέλι αὐτῶν τὸ τῆ Σιδῶνος ὄνομα. Φρωιχος ἢ ἐγὼ τὸ τραγωδίας ποιητῆς, ὁς ἐξ ἔρατῆ δρᾶμα Φοινίαςας, ἐν τῆ μίμνη τῆ Σιδῶνιον. τὰ τῆ μέλι εἶπε ἔξ τῶ γλυκύτατῆ τῆ ποιητῆ, ἀλλως, ὅτι δὲ ὄνοματος ἡ καθόλου μὲν ὁ Φρωιχος ὅτι μελοποιῖα. μάλα ἔ τὸ ἐκ Φοινίαςας ἀπὲ τὸ ἔ Σιδῶνος πορολιπὸν τῆ τῆ ἰαόν. ἢ Σιδῶνιον ἀστυλιπῶν. πεποιτικῆ τῆ ἡ λέξις, παρὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ μέλος. ἔ τὸ σιδῶν. ἔ τὸ Φρωιχος καὶ τὸ ἔρατόν. Αἰετάρχος δὲ φησὶ γερῶν ἡδω, Δπο τοῦ μέλι καὶ τοῦ Σιδῶνος. καὶ τοῦ Φρωιχου καὶ τοῦ ἔρατόν.

F Genus est senecta, qualiter vespa solent Nam strictum acumen pendulum ἐ λῦβις gerunt Quo lancinanti pungunt, clangunt, saltitant Idemque mittunt, utique strictura micant. So. Hanc pone curam, saxa sint modò, ilices Tot dissipabo iudicum vespariam.

niorū meminit, itaque ex ἀρχαῖς μέλες (vel vt Aristarchus voluit μέλιτος) σιδῶνος, Φρωιχου, & ἔρατῆ facta vna dictio. Hinc autem videtur Euripides Phryxū. 2. inchoasse, σιδῶνιον ποτ' ἀστυκαδμους ἐκλιπῶν Ἀγῆνορος παῖς ἵκετ' ἐς Θήβης παδον, & trito velut Prouerbio anlam præbuisse γλυκερῶ σιδῶνιῳ. quod & recensuit Hesyhios. Κέντρον ἐκ τῆ ὀσφύθ' ] Aculeū in λῦβις more vesparū fingit ineffe senibus iudicibus, quia eorū natura est ὀξύχολος, difficilis & querula, vt ait Horatius, & quorum verba vulnerant.